

**REFLEXIÓ KOPPÁNY GYÖRGY: „KÉRDŐJELEK KLÍMAÜGYBEN” CÍMŰ
ÍRÁSÁVAL KAPCSOLATBAN**
(*LÉGKÖR 56 (2), 73-75, 2011*)

**REFLECTION ON ARTICLE OF GYÖRGY KOPPÁNY: „QUESTIONS CONCERNING
CLIMATE AFFAIRS”**
(*APPEARED IN LÉGKÖR 56 (2), 73-75, 2011*)

Horváth László

Országos Meteorológiai Szolgálat, H-1181 Budapest, Gilice tér 39, horvath.l@met.hu

Koppány György nem tartozik a klímaszkeptikusok közé. Cikkét olvasva, olybá tűnik, mintha az előre jelzett globális felmelegedést már-már készpénznek venné és talán pozitív hatásúnak is gondolná (l. „...*miért kell féltelnünk az élővilágot az éghajlat melegedésétől?* [sic!] *Egy esetleges lehűlés sokkal több kárt okozna az élővilágnak!*”).

A cikkben feltett 8 kérdésre nem válaszolnék, viszont néhány alapvető – nem csak a szakmában, hanem a köztudatban is ismert - tény fel szeretnék vázolni.

Tény, hogy a Föld légkörének szén-dioxid tartalma (pontosabban összes üvegház tartalma) egyes korokban jóval magasabb volt, mint manapság. A földi bioszféra is ehhez alkalmazkodott, tulajdonképpen a földtörténet során úgynevezett „kvázistacionárius” állapotok sorozatai alakultak ki. Ez nem azt jelenti, hogy nem volt változás (pl. az üvegházgázok koncentrációjában) hanem azt, hogy a bioszféra alkalmazkodási képessége és a változások sebessége olyan arányú volt, hogy a Föld élővilága kényelmesen adaptálta még a nagy a változásokat is. Volt rá ideje. Az ökológiai egyensúlyt viszont hirtelen változásokkal nagyon könnyű felborítani. A paleo-légkör üvegházgáz tartalmának jelentősebb változása évmillió nagyságrendű időskálán zajlott le, a manapság tapasztalható ÜHG-koncentráció emelkedése – és a feltételezhetően ennek rovására írható változás a szárazföld-óceán-légkör sugárzás-egyenlegében – százéves nagyságrendű időskálán változik (4 nagyságrend különbség!). Én is hadd kérdezzek egyet, Koppány György el tudja-e képzelni, hogy egy nagyjából 4-5 emberöltőnyi idő alatt hogyan alkalmazkodnak a változásokhoz a hosszú élettartamú magasabb rendű fajok?

Az, hogy az üvegházhatás növekedésének káros hatása (csak) az éghajlat globális melegedésével jár, mára már elavult nézet. Ismeretterjesztő előadásokban is hangsúlyozzák ennek helytelenségét. Hiszen szerző is jól tudja, hogy a légkört is magában foglaló hármas rendszerben (szárazföld-óceán-légkör) nem egyenletesen oszlik el a többletenergia-bevétel, más a helyzet a sarkvidékeken, más az egyenlítő környékén, más a helyzet a troposzférában, más a sztratoszférában, a lényeg mégis az, hogy mind horizontális, mind vertikális irányban változik az energiaszállítás, az általános légkörzés és az óceáni áramlatok egyidejű megváltoztatásával. Hogy ez lokális, vagy nagyobb, de nem globális skálán melegedést vagy hűlést, kevesebb, vagy több csapadékot okoz-e, a hely függvénye, a lényeg, hogy az éghajlat megváltozik. Csak egy példa: további jelentős területek elsivatagosodásától kell tartanunk, melynek jelei már eddig is megmutatkoztak. Egy esetleges népvándorlás 100 milliós nagyságrendben mozgósíthat népcsoportokat, láthatóan *nem örülve az éghajlat melegedésének*.

Bevezetőjében ezt írja: „*A szerző a klímaváltozás veszélyével kapcsolatban a légkör összetételének változását és az éghajlat ingadozását szélesebb látókörben vizsgálja, ...*” Véleményem szerint ezt a látókört tovább kellett volna szélesíteni, bár nehezen tudom elképzelni, hogy egy ilyen kiváló szakember, mint Koppány György a fenti, már-már közhelyszámba menő tényeket ne ismerné. Ha mégis ismeri és ennek ellenére leírta cikkében azokat a sorokat, akkor a helyzet még rosszabb.

Ez a sommás véleményem, mint a „klímaügy” egyik „hirdetőjének”. Az *Al Gore* filmet viszont nem láttam, nem szeretem a „hollywoodi” propagandát.

Prof. Horváth László, MTA doktora (meteorológia)